14/06/2022

Στην Αγιοκατάταξη του Οσίου Βησσαρίωνα του Αγαθωνίτου προχώρησε το Οικουμενικό Πατριαρχείο

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Στην αναγραφή στις Αγιολογικές Δέλτους του Οσίο υ Βησσαριώνα του Αγαθωνίτου προέβη σήμερα η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Την είδηση έκανε γνωστή με ανακοίνωσή του ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Οι καμπάνες χτυπούν χαρμόσυνα για την αναγγελία της είδησης την οποία ο ο λαός της Φθιώτιδας περίμενε εδώ και καιρό. “Πάνω από όλα χτυπούν χαρμόσυνα οι καμπάνες των καρδιών όλων μας και δάκρυα ευγνωμοσύνης και δοξολογίας τρέχουν στα μάτια μας΄”, τονίζει ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος.

Αναλυτικά στην ανακοίνωσή του ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών αναφέρει:

Σεβαστοί μου πατέρες και αγαπητοί μου αδελφοί

Έχοντας μόλις επιστρέψει από την ακριτική Λήμνο και ευρισκόμενος στην Αθήνα για τα ονομαστήρια του Σεπτού Προκαθημένου μας, Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. κ. Ιερωνύμου, δέχτηκα μόλις προ ολίγου, τηλεφωνικά, το από όλους μας ποθούμενο άγγελμα της χαράς και ευαγγελισμού!!

Ο ίδιος ο Πνευματικός Πατέρας του Γένους των Ορθοδόξων, ο Παναγιώτατος Οικουμενικός μας Πατριάρχης Κύριος Κύριος Βαρθολομαίος, εξελισσομένης της τακτικής συνεδρίας της Αγίας και Ιεράς Πατριαρχικής Συνόδου, ο Άγγελος της Ορθοδόξου ημών Εκκλησίας, ανήγγειλε στην αναξιότητά μου το Μέγα Μήνυμα της Συνοδικής Αποφάσεως για την επίσημη αναγραφή στο Αγιολόγιο της κατά Ανατολάς Ορθοδόξου Εκκλησίας του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου, του Ελεήμονος και Πνευματικού, κληρικού της Μητροπόλεως μας και αδελφού της Ιεράς Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου Αγάθωνος.

Τούτη την ώρα κτυπούν χαρμόσυνα τα τάλαντα και οι καμπάνες των Ιερών Μονών και των Ιερών Ναών μας σε όλη την Μητρόπολή μας!!

Μα πάνω από όλα χτυπούν χαρμόσυνα οι καμπάνες των καρδιών όλων μας και δάκρυα ευγνωμοσύνης και δοξολογίας τρέχουν στα μάτια μας.

Σας προσκαλώ όλους να ανηφορίσουμε στην Ιερά Μονή Παναγίας Αγάθωνος, να τρέξουμε να γονατίσουμε με ευλάβεια μπροστά στο άφθαρτο σκήνωμα του Οσίου Πατρός ημών Βησσαρίωνος και στις 15:30 μ.μ. να ψάλλουμε Πανηγυρική Δοξολογία ευχαριστίας και ευγνωμοσύνης.

Στις 15:30 μ.μ. σας περιμένω όλους στην Ιερά Μονή Αγάθωνος!!

Δια πρεσβειών του Οσίου Πατρός ημών Βησσαρίωνος

Ο βίος του

Ο νέος Όσιος της Εκκλησίας μας Βησσαρίων (Κορκολιάκος), ο Αγαθωνίτης, γεννήθηκε στο Πεταλίδι Μεσσηνίας το έτος 1908, όπου έμαθε τα πρώτα του γράμματα. Το κοσμικό του όνομα ήταν Ανδρέας. Στα 18 του χρόνια πήγε στην Καλαμάτα, όπου συνδέθηκε με πνευματικούς ανθρώπους και αποφάσισε να εισέλθει στον ιερό κλήρο. Έγινε Μοναχός και πήρε το όνομα Βησσαρίων. Έπειτα χειροτονήθηκε Διάκονος, Ιερέας και έλαβε το οφφίκιο του Αρχιμανδρίτου.

Ανώτερες σπουδές του ήταν το Σχολαρχείο. Ωστόσο η συνεχής μελέτη των ιερών βιβλίων, των κειμένων της Εκκλησίας μας, των βιβλίων του αναλογίου, είχαν κάνει τον π. Βησσαρίωνα άνθρωπο ευρύτατα και βαθύτατα μορφωμένο θεολογικά.

Γεμάτος πνευματικά εφόδια το έτος 1935, ύστερα από πρόσκληση του επίσης

Μεσσήνιου Μητροπολίτη Καρδίτσας Ιεζεκιήλ, ο π. Βησσαρίων πήγε στην Καρδίτσα, όπου αφοσιώθηκε στο έργο της διακονίας του Κυρίου μας. Εκεί ασκήθηκε στο έργο της φιλανθρωπίας και μέσα σε αυτό ανάλωσε ολόκληρη τη ζωή του σε σημείο που ευρισκόμενος στο Νοσοκομείο «Σωτηρία», λίγο πριν το θάνατό του, να ρωτάει από το κρεβάτι του πόνου με ακαταπόνητη έγνοια για τα παιδιά, τους φτωχούς, για τα πράγματα της Εκκλησίας και της κοινωνίας.

Ανέλαβε πολλές και δύσκολες αποστολές. Μεταξύ αυτών έπαιξε σημαντικό ρόλο στη γερμανική κατοχή, κατά την οποία αναφέρεται ότι βοήθησε πολλούς πατριώτες και έσωσε με προσωπικές παρεμβάσεις του παιδιά που είχαν συλλάβει οι Γερμανοί.

Στη Μονή Αγάθωνος

Μετά την Απελευθέρωση και τον Εμφύλιο ο π. Βησσαρίων έφυγε από την Καρδίτσα. Ήδη Αρχιμανδρίτης με πολύχρονο ασκητικό βίο και πλούσιο πνευματικό και κοινωνικό έργο, ήρθε στην Ιερά Μονή Αγάθωνος μετά το 1955, επηρεασμένος από τον επίσης Πελοποννήσιο π. Γερμανό Δημάκο. Εκεί ανέλαβε να διακονεί τον πνευματικό τομέα του Μοναστηριού. Είχε εσωτερικό διακόνημα μέσα στο Μοναστήρι, αλλά είχε και εξωτερική υπηρεσία στον κόσμο. Κάθε Δευτέρα και Τρίτη πήγαινε στα Νοσοκομεία της Λαμίας, έβλεπε τους ασθενείς, τους παρηγορούσε και τους εξομολογούσε. Με τη χαρισματική προσωπικότητά του, την αγάπη του για τον άνθρωπο και τον γλυκύ και απλό τρόπο του κατάφερνε να ανακουφίζει τις πονεμένες ψυχές. Τις λοιπές ημέρες καθόταν στο Μοναστήρι, μπροστά στην Εκκλησία, υποδεχόταν με το ευπροσήγορο χαμόγελό του τον κόσμο και άκουγε τα προβλήματά του. Οι άνθρωποι που έρχονταν φορτωμένοι με πόνο, βάσανα και άγχος, έφευγαν από το Γέροντα ανακουφισμένοι. Πολλούς από αυτούς τους βοηθούσε και οικονομικά. Όσα πράγματα και χρήματα του έφερναν πολλοί άνθρωποι που τον εμπιστεύονταν, ο παππούλης τα μοίραζε στους φτωχούς και όσους είχαν ανάγκη. Έλεγε συνεχώς: «Έξω οι άνθρωποι είναι φτωχοί, έξω πεινάνε, πρέπει να τους βοηθήσουμε».

Κάθε Σαρακοστή έφευγε από το Μοναστήρι με την ευχή του Γέροντα Γερμανού και έφτανε από τη μια άκρη του Νομού Φθιώτιδος στην άλλη. Πήγαινε σε όλα τα σπίτια και βοηθούσε. Πολλές φορές κοιμόταν και εκεί. Η περιοδεία του περιλάμβανε κατ΄ αρχήν την εξομολόγηση, για την οποία τον ανέμεναν με αδημονία σε όλα τα χωριά. Ο π. Βησσαρίων εξομολογούσε και τα παιδιά στο Εκκλησιαστικό Λύκειο της Λαμίας και ήταν ο πνευματικός τους. Εξομολογούσε τα παιδιά και στο τέλος πάντοτε τους έβαζε «κάτι» στο χέρι, για να τα ενισχύσει.

Όταν λειτουργούσε ο π. Βησσαρίων, έλαμπε ολόκληρος, καθώς τελούσε τη Θεία

Λειτουργία με όλο το σεβασμό και την ιεροπρέπεια που αρμόζει. Παρά το γεγονός ότι δεν μπορούσε να μιλήσει καλά, καθώς η φωνή του ήταν φθίνουσα, εξαιτίας ενός περιστατικού με τους Γερμανούς, δεν παραιτήθηκε από το Άγιο Θυσιαστήριο. Έλεγε πως: «ο δε έχω, Κύριε, τούτο σοι δίδωμι»(Πρ. γ΄, 6). Με συμβουλές που η Θεία Χάρις παραχωρούσε στην προσευχή του, με εμπνευσμένη κατήχηση, με μυστική εξομολόγηση, φιλοτεχνούσε το έργο του ο λειτουργός του Θεού. Ήταν Μέγας Εξομολόγος. Τον έβλεπαν οι άνθρωποι ευπροσήγορο, απλό, ταπεινό, με την αδύναμη φωνούλα του και έλκονταν.

Ο π. Βησσαρίων ήταν και ο «κουβαλητής» του Μοναστηριού. Έβγαινε με την εικόνα της Παναγία στα χωριά, όπου με λαχτάρα τον περίμεναν στους δρόμους οι πιστοί. Τελούσαν ακολουθίες, ο παππούλης τους εξομολογούσε, τους μιλούσε με λόγους πνευματικούς και οικοδομητικούς και εκείνοι έδιναν ευλογίες από τα προϊόντα τους. Ο π. Βησσαρίων όσα μάζευε τα μοίραζε σε δύο «σακιά». Ένα σακί έφερνε στο Μοναστήρι για τις ανάγκες του, καθώς τότε λειτουργούσε εδώ η Γεωργοτεχνική Σχολή και η Ιερά Μονή φιλοξενούσε 82 άπορα παιδιά. Όσα περιείχε το άλλο σακί τα μοίραζε κατευθείαν στους φτωχούς. Γνώριζε ποιες ήταν οι ανάγκες κάθε οικογένειας και ανάλογα έκανε τη διανομή.

Ο Γέρων Βησσαρίων πέρασε τη ζωή του νουθετώντας, συμβουλεύοντας, διακονώντας με παντοειδείς τρόπους το ποίμνιο του Θεού. Ήταν ο καλός ποιμήν, που θυσίασε τη ζωή του υπέρ των προβάτων. Τα του κόσμου όλα τα θεωρούσε σκύβαλα, όπως λέει ο Απόστολος Παύλος, «ίνα Χριστόν κερδήσει». Και τον κέρδισε το Χριστό. Ο π. Βησσαρίων είναι σήμερα κοντά στον Κύριο, ο οποίος οικονόμησε εξαιρετικά να του δώσει ιδιαίτερη τιμή. Δεν τον αγίασε απλά, του κράτησε το σώμα σε αφθαρσία, για να το δούμε όλοι εμείς ιδίοις όμμασι και να πιστέψουμε, να δυναμωθούμε, να συνετιστούμε, να συγκλονιστούμε.

Η κοίμηση

Ο π. Βησσαρίων ήταν καλά στην υγεία του σε γενικές γραμμές. Δεν είχε μεγάλα προβλήματα. Προς το τέλος της ζωής του ήρθαν η κόπωση και τα γεράματα. Λόγω της σοβαρότητας της κατάστασης μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο «Σωτηρία» στην Αθήνα, όπου κοιμήθηκε από πνευμονικό οίδημα την 22 Ιανουαρίου 1991.

Η πρόσβαση στο Μοναστήρι εκείνες τις ημέρες ήταν δύσκολη λόγω έντονης χιονόπτωσης. Με δυσκολία ανέβηκε η νεκροφόρα. Για δύο ημέρες τοποθετήθηκε στην Εκκλησία, όπου πολύς κόσμος περνούσε για να χαιρετήσει το Γέροντα και να κλάψει. Έλαμπε το πρόσωπό του μέσα στο φέρετρο και το σώμα του ευωδίαζε. Το σώμα του δεν μπορούσε να ενταφιαστεί στο κοιμητήριο λόγω των καιρικών συνθηκών και ως εκ τούτου κηδεύτηκε στα Βαπτιστήρια, όπου υπήρχαν δωμάτια

προορισμένα για την εξομολόγηση. Πολλοί άνθρωποι για χρόνια κατέβαιναν για να προσκυνήσουν το σκήνωμα, δείχνοντας την ευσέβειά τους. Μάλιστα πολλοί του έφερναν αφιερώματα, σαν να τα προσέφεραν σε Άγιο, χωρίς να περιμένουν οποιοδήποτε σημείο για να αποδείξει την αγιότητά του. Μάλιστα υπάρχουν αναφορές των θαυμαστών εμπειριών και των βιωμάτων που είχαν στον τάφο του Γέροντα. Πολλοί είχαν ταραχή μέσα στο σπίτι τους, μα όταν είδαν τον π. Βησσαρίωνα στον ύπνο τους, ήρθε η γαλήνη πάλι στην οικογένεια, και άλλα παρόμοια. Αποφασίστηκε να μη γίνει εκταφή, αλλά αναβάθμιση του χώρου των Βαπτιστηρίων. Ωστόσο η καθίζηση που παρουσιάστηκε στην ανατολική πλευρά του Μοναστηριού απαιτούσε το γκρέμισμα και την ανοικοδόμηση αυτής με νέα στηρίγματα. Επομένως η εκταφή ήταν απαραίτητο να γίνει. Αφού τελέστηκε Τρισάγιο, ξεκίνησε η αφαίρεση των τούβλων. Φάνηκε το φέρετρο σε άριστη κατάσταση. Αφού μεταφέρθηκε στο κοιμητήριο, άνοιξαν οι Μοναχοί το φέρετρο για να αφαιρέσουν τα οστά. Όταν όμως το άνοιξαν, διαπίστωσαν με έκπληξη ότι το σώμα του κάτω από το σάβανο ήταν άφθαρτο.

Το θαυμαστό γεγονός

Αυτό αποτελούσε θαυμαστό γεγονός και θεία οικονομία. Παρά το γεγονός ότι όλοι οι Μοναχοί πίστευαν στην αγιότητά του, η Αγία Εκκλησία έπρεπε να επιληφθεί της υπόθεσης. Ο μακαριστός Μητροπολίτης Φθιώτιδος κυρός Νικόλαος, όταν το έμαθε συγκλονίστηκε, επισκέφθηκε το Μοναστήρι και προσκύνησε συγκινημένος το ιερό σκήνωμα. Το άφθαρτο σώμα του Γέροντα μεταφέρθηκε στο παρεκκλήσιο της Αγίας Τριάδας για να προστατεύεται και έκτοτε εκεί βρίσκεται προς προσκύνηση από χιλιάδες πιστούς.

Ο ήσυχος παππούλης με τη χάρη του Θεού τάραξε το πανελλήνιο. Μετά από δεκαπέντε χρόνια βρέθηκε το σκήνωμα αυτού του ανθρώπου σε πλήρη συνοχή, απλώς συρρικνωμένο, αφυδατωμένο, να κρατά μάλιστα το Ιερό Ευαγγέλιο και να μην είναι εύκολο να του το αποσπάσει κανείς. Σαν να θέλει να μας πει ότι ξεφύγαμε από το Ευαγγέλιο και να μας προτρέπει, κυρίως τους Ιερείς: «Γυρίστε πάλι στις γάργαρες πληγές της Πίστεώς μας, στην Αγία Γραφή και την Ιερά Παράδοση. Πάψτε να ασχολείστε με τις κοσμικότητες και τα κοινωνικά ζητήματα, είναι άλλοι αρμόδιοι για αυτά τα θέματα. Εσείς έχετε χρέος να οδηγήσετε τις ψυχές εις νομάς σωτηρίους, να ανεβάσετε τον άνθρωπο από τη Γη στον Ουρανό!...»

Ο βίος και τα θαυμαστά γεγονότα του Οσίου Βησσαρίωνα στην Pemptousia TV

Στο βίντεο της Pemptousia TV που ακολουθεί ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής

Αγάθωνος, Αρχιμανδρίτης π. Γερμανός, μιλά στον δημοσιογράφο Δημήτρη Στρουμπάκο για την Οσιακή ζωή και τα θαυμαστά γεγονότα που συνέβησαν κατά τη διάρκεια του βίου του Οσίου Βησσαρίωνα, του οποίου το λείψανο βρέθηκε άφθαρτο στις 3 Μαρτίου 2006. Στο αφιέρωμα ο π. Βησσαρίωνας Ιερομόναχος περιγράφει τις στιγμές της ανακομιδής του αναλλοίωτου λειψάνου του χαρισματικού Γέροντος.

Πατήστε για να δείτε το αφιέρωμα: